

В екорнобавлену допредито! Поемларо Нам
 10 карбованци, уоб гисталагу „Шутте-и-Стево“,
 а ще молено биде? Неволу порадыбата мене
 рутна убо Наме видану, бо Зарис, надлежи
 мислов, аще дуге давае селкритурната вбора.
 Огинал и знаеб д. Туктурови репертад робичи
 Златобрачнов — „Маривински“, — ком не упудагсеб
 дому, то не не знамела д вана упутургу у Нам?
 Пресуб и заноче передагу Нам чин попаренану
 наврабигок „Хрустое военце“, поемлару до „Зарис“, та
 не друкобавим з ошуду на робичи одеталум. Чин
 разум дано ева репертаду — з Кардурри та М. М.
 Фавкова, — моле Нам упудагсеб. Ане номо бн
 градам мичури де-го з моит гилет, поемлару
 до Нам впредице, то прауе видоредит: порат
 не бей етати бирми и вонперодироваб, набуеб
 руману робич и зичув гануу рабон збирнуок
 котруу махаб „Треничком“. Твор збирнуок
 и адиктаб Намеуе Лухински, впростоу видану
 доу на чин бодену, диглобигу ме не маб, ане,
 нефанетесно биг три военину, гистаб мич
 биг д. Коегб Транскитесного, котруу впростоу зна
 стун де-го з човит Фопит, адигитром видану
 их вичемин макуадоу, не дигетрапет убо
 маклог. Та насна упурадыбата мене ребуеб
 мо. И еталеб д. Т-му, уоб вапатривеб
 в гич еурши з д. Намеуе Лухински, ане Но-
 мо бон не гадумеб видану моу збирнуоу
 з знаи гануу раду, ~~маклоготривеб~~ махедна на
 зрафок робичуит одеталум, то и впретаб переда-
 ту моу Нам, а Нам в мичи до ттактуро впретаб
 ком еуромора, видану. Овпрете и вебуин гу-
 му, убо д. Т-муу бугаеб мич збирнуок, а ном
 так, то мичури завбуу раф та не в неадробленому
 суди на моу думу-унода, а о гин — ан пра-
 ет. И „Треничку“ и зичув гилету опиривабо-
 ни бирми, ане не мичуб перекнадит, нажнуу,
 ком наеба, маже ражнориджагу; овпрете
 и з опиривабоу бирми и зичув не бее, а мич
 бичуруу раеуруу (116). Доуеб „Мич до моуади ука-
 ному адиктагу и Табуинови, — дид Нам невно
 неупураду. И коубекомзи дивеуе гудоме.
 Тубеуе здохали! Сичеуеу Наму рруу, Балтоград.

П. Агрее дик вентри: 2. Булоуеуе, Якутскоу
 области, расударозленному есемьному Табуу
 Аресенбуру Трабовекому.

Мичуу Агину, Вилновобк, др. сол. 999

3 Друзьє Кардурі.

На нбати поховани різні Менґаневкоі.

Зайнявсь знову день Менґани,
Кривавий день різні,
Ужо раз на рік зрушає рани
Питимий староні.

Все обізвалося навколо
Сталось уїбуть боїці.
З глибоких трупн здіймають коло
Замурені мерці.

На не страшними кистівками:

Трекрасені, як були,
Химерно блими зироківками,
В тонких серпанку мли.
Повітря змижену лоскоре;
Легкий вітрець зліва,
Удобно нестуть, усе шепоче,
Царює еїва.

За млих виїларам орі

~~Дружє Кардурі~~

Дружє Кардурі, матері,

Скрізь лютєєв сизоньки тріночі
Ніж зорі до зорі.

Ми не сон порвали невпрокідни,
Ужоб серцем відітхнуть,
Тебе вітаю, краю різний,
Круж весело зирнуть.

Бувало мцарь перед нами
Костякний стеле ілац,
Ужоб не прийшла і каїлз твані,
Ужоб стелека стала крац.
Шак ми за тебе дузи кламі,
Ратуючи зі томи,
Милим гуд тебе і вмірам...
Але забуді ми.

Хай не го нас твоє кохання,
Не нам твої вінки,
Памароть наши попуваннє,
Не мружє свирі думи.
Рим до Італії вернуєсь,
Справдивими заповін...
До уїми колєн з нас промывєєв,
До-урту вєтає на свім.

І от, мов тиха хмара, миме
Сумних мерців горба:
Якого серць в людк не киме,
Не візблє араз шєурба?

Memo - 58.
Syracuse - 8.
Kalsdor - 70
M... 78
M... 15. 30
6 12

26
281
- 8
289

27
35
18
23
99
3
100

50
20
3
73
27
100
15
3
20

20
10
11

N